

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011262
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119011262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2021, v trestnej veci obžalovaného F. H. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1,2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/70/2019 zo dňa 18.05.2020 , takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1, písm. d/, ods.2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému F. H., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom
Z. XX,

u k l a d á :

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/19/2020 zo dňa 02.03.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uložil súd prvého stupňa obžalovanému F. H. za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že :

- v presne nezistených dňoch počas letných prázdnin v mesiacoch júl a august v roku 2018 v V. J., okres R., minimálne trikrát sexuálne zneužil maloletú S. B., nar. 30. októbra 2007 tak, že násilím ju vyzliekol do naha od pása nadol, chytal ju za pohlavné orgány, prsia, zadok, vložil jej jazyk do úst a svojím

obnaženým pohlavným orgánom sa pritláčal na jej telo, a to raz v lesíku pri skládke dreva v katastrálnom území obce V. J., okres R. a dvakrát v rómskej osade maloletú zavliekol do domu s popisným číslom 117 tak, že jej držal ústa, aby nekričala, kde ju navyše nútil sa s ním kúpať, bozkával ju a snažil sa na nej sexuálne uspokojiť a zároveň jej pritom bránil odísť z domu, a to tým spôsobom, že šnúrkou zaviazal dvere, aby jej zabránil odísť, pričom tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá v tom čase nedovŕšila 15-ty rok svojho veku, pričom zranenie jej týmto spôsobom nespôsobil, k pohlavnému styku nedošlo, za čo obžalovanému súd podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov, so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v rozsahu čo do výroku o treste, v zákonom stanovenej lehote, písomným podaním zo dňa 01.06.2020 podal obžalovaný prostredníctvom jeho obhajcu odvolanie, ktoré odôvodnil v napadnutej časti ako nezákonné, vychádzajúce z nesprávne a nedostatočne zisteného právneho stavu a preto žiada, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov. Podľa názoru obžalovaného prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného nevzal do úvahy všetky podstatné okolnosti prípadu, najmä čo sa týka osoby obžalovaného a preto považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné. Súd nezobral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu a neprihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného, citujúc ustanovenia § 34 ods.1, 2, 3 Tr. zákona a § 39 ods.2 písm. d/Tr. zákona. Podľa odôvodnenia rozsudku v prípade obžalovaného súd zistil, že by mu bolo možné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, t.j. že sa k spáchaniu skutkov priznal, pričom na druhej strane súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona, t.j. že sa dopustil viacerých trestných činov. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona platí, že súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného súd podľa odôvodnenia rozsudku neprihliadol na jeho ochotu uzavrieť dohodu o vine a treste, s čím prokurátor nesúhlasil, keďže ju neuzavrel a rovnako neprihliadol aj na jeho vyhlásenie o vine a napriek tomu, že boli splnené podmienky na uzavretie dohody o vine a treste, potom obžalovanému uložil neprimeraný trest.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste u obžalovaného a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, v spojení s § 38 ods.2 Tr. zákona. Pri ukladaní trestu postupoval prvostupňový súd podľa § 41 ods.1 Tr. zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Úhrnný trest odňatia slobody tak obžalovanému ukladal podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona v rozsahu zákonom stanovenej trestnej sadzby v rozmedzí od 7 do 12 rokov, pričom uložený trest na spodnej hranici vo výške 7 rokov považoval za postačujúci a zároveň potrebný, poukázuc na následky konania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej na podklade záverov znaleckého dokazovania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, vrátane trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2T/19/2020 zo dňa 02.03.2020 v rámci doplneného dokazovania odvolacím súdom na verejnom zasadnutí, dospel krajský súd k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu obžalovanému a preto zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods.2 Tr. poriadku rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom výroku o treste.

Rovnakým záverom argumentoval na verejnom zasadnutí odvolacieho senátu aj krajský prokurátor, ktorý považuje rozhodnutie okresného súdu vo výroku o vine za zákonné a dôvodné, keďže niet pochybností o spôsobe a okolnosti, za ktorých obžalovaný skutok spáchal. Tiež vzhľadom na doplnenie dokazovania odvolacím súdom vo vzťahu k oboznámenému rozhodnutiu - trestnému rozkazu, vyslovil splnenie podmienok pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods.1,2 Tr. zákona. Ďalej vyhlásenie obžalovaného spĺňa kritériá podľa § 257 Tr. poriadku a sú tak splnené podmienky pre zrušenie výroku o treste a pre ukladanie trestu v danom prípade pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, čo ponechal na zváženie súdu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obdobne považoval v posudzovanom prípade za splnené podmienky k mimoriadnemu zníženiu trestu, teda jeho ukladaniu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 42 ods.1, 2 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2T/19/2020 zo dňa 02.03.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému dňa 18.03.2020, bol F. H. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že:

- dňa 18.10.2019 v čase okolo 21.00 hod. pred rodinným domom s popisným číslom XX nachádzajúcim sa na rómskej osade v obci Z., okres L. fyzicky napadli Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. XX, okr. L., ktorý po tom ako vyšiel pred svoj rodinný dom, aby upozornil na krik, bez akéhokoľvek upozornenia ho udrel jeden z obžalovaných raz zovretou rukou v päsť do oblasti pravého oka a následne druhý z obžalovaných ho tiež udrel raz zovretou rukou v päsť do oblasti pravého oka, čím mu týmto napadnutím spôsobili zranenie a to pomliaždenie mäkkých častí tváre vpravo a zlomeninu spodiny očnice, zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť - spojenú s dobou liečenia v trvaní 25 dní, za čo mu bol uložený podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona a § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu uloženého trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, s určenou skúšobnou dobou podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa predmetného žalovaného skutku dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz), za jeho iný trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zákona, odvolací súd obžalovanému uložil súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/19/2020 zo dňa 02.03.2020.

Následne odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného dosiahne súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní sedem rokov nepodmienečne na základe predchádzajúcich zistení, prihliadajúc na okolnosti prípadu, na spôsobené následky, na osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy, zohľadňujúc, že obžalovaný vyhlásil, že nepopiera

spáchanie skutku ako poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a spáchanie viacerých skutkov ako okolnosť priťažujúcu (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), pri nemožnosti uloženia vyššieho trestu aplikujúc príslušné ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona v neprospech obžalovaného pre nedostatok odvolania prokurátora.

K odvolacej námietke obžalovaného, týkajúcej sa možnosti zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a okolnosti, že súd prvého stupňa, podľa odôvodnenia rozsudku, neprihliadol na jeho ochotu uzavrieť dohodu o vine a treste, s čím prokurátor nesúhlasil, keďže ju neuzavrel a rovnako neprihliadol aj na jeho vyhlásenie o vine aj napriek tomu, že boli splnené podmienky na uzavretie dohody o vine a treste, po čom obžalovanému uložil neprimeraný trest, odvolací súd zdôrazňuje v tejto súvislosti, že súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, mal možnosť, nie povinnosť, pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste (stanovisko NS SR č.44/2017).

Súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. poriadku (páchateľ sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) vo vzťahu k vyhláseniu o uznání viny a rovnako právne rovnocennému vyhláseniu o nepopretí spáchania činu, musí posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a, resp. obžalovaného po takom vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku, najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova.

Podľa odôvodnenia rozsudku v prípade obžalovaného súd zistil, že by mu bolo možné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, t.j. že sa k spáchaniu skutkov priznal, pričom na druhej strane súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona, t.j. že sa dopustil viacerých trestných činov, s čím sa odvolací súd stotožňuje a konštatuje, že danom prípade i vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu o uložení súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe v znení výroku tohto rozhodnutia, nedošlo k uloženiu trestu neprimerane prísneho, neboli zistené výnimočné okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu a teda nejde o prípad, na ktorý by bolo možné aplikovať ustanovenie § 39 ods.2 písm. d/ Tr. zákona.

Pre účely výkonu uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný do spáchania trestných činov, za ktoré mu bol ukladaný tento súhrnný trest, vo výkone trestu odňatia slobody nebol, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Napokon odvolací súd v rámci ukladania trestu obligatórne zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona výrok o uložení trestu v predchádzajúcom rozhodnutí, vo vzťahu ku ktorému bol súhrnný trest uložený, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.